



**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UPPSALA**

DOM
2018-06-29
Meddelad i Uppsala

Mål nr
6418-17 E

SÖKANDE

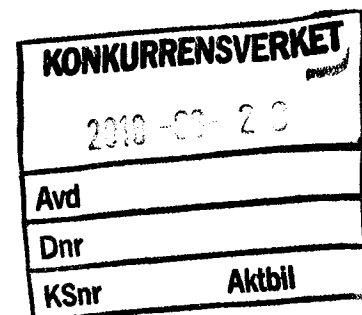
Stanley Security Sverige AB, 556076-0737

Ombud: Advokaten Kristian Pedersen och juristen Olle Lindberg
Advokatfirman Kahn Pedersen KB
Box 16119
103 23 Stockholm

MOTPART

Swedavia AB, 556797-0818

Ombud: Bolagsjurist Lotten Blomkvist
Swedavia AB
190 45 Stockholm-Arlanda



SAKEN

Överprövning enligt lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna, LUF

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår ansökan om överprövning.

Dok.Id 242497

Postadress
Box 1853
751 48 Uppsala

Besöksadress
Kungsgatan 49

Telefon
018-431 63 00
E-post: forvaltningsratteni uppsala@dom.se
www.forvaltningsratteni uppsala.domstol.se

Telefax
018-10 00 34

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

BAKGRUND OCH YRKANDEN

Swedavia AB (Swedavia) genomför upphandling avseende drift och underhåll av teleteknisk säkerhetsteknik för Arlanda, Bromma samt Visby flygplats. I tilldelningsbeslut den 14 november 2017 antog Swedavia anbud från annan anbudsgivare än Stanley Security Sverige AB (bolaget).

Bolaget ansöker om överprövning och yrkar att upphandlingen ska rättas på så sätt att en ny anbudsutvärdering genomförs utan beaktande av anbudet från Coor Service Management AB (Coor).

Till stöd för sin talan anför bolaget bland annat följande.

Swedavia har utvärderat anbudet från Coor trots att det dels är behäftat med sådana brister att det rätteligen borde ha förkastats, dels har en orealistisk prisbild vilket rätteligen borde ha fått Swedavia att inleda det kontradiktoriska förfarandet för förkastande av onormalt låga anbud. Om det inte vore för Swedavias överträdelse av bestämmelserna i LUF skulle bolaget istället ha fått möjlighet att tilldelas kontrakt, och därmed har Swedavias överträdelser orsakat bolaget sådan skada, eller i vart fall risk för skada, som avses i 20 kap. 6 LUF.

Krav relaterade till Produkt P

Ett krav i upphandlingen är att anbudsgivarna ska kunna leverera en viss produkt (Produkt P) och ett annat krav är fem års dokumenterad erfarenhet av denna produkt. En anbudsgivare som inte kan leverera Produkt P, och inte heller har den efterfrågade erfarenheten och kunskapen kring produkten, kan således inte anses uppfylla samtliga obligatoriska krav i upphandlingen. Varken Coor eller dess underleverantörer är auktoriserade återförsäljare av Produkt P. Eftersom försäljning från leverantören av Produkt P endast sker

till auktoriserade återförsäljare saknar Coor därmed praktisk, rättslig och faktisk möjlighet att tillhandahålla Produkt P.

Även om ett krav att leverantören ska vara auktoriserad återförsäljare av Produkt P inte uttryckligen framgår av upphandlingsdokumenten kan inte ett företag som saknar praktisk, rättslig och faktisk möjlighet att leverera en viss produkt på ett trovärdigt sätt intyga att sådan leverans kommer att ske. Det är inte tillräckligt att Coor endast bekräftar att kraven uppfylls, när Coor *de facto* inte är auktoriserad återförsäljare av Produkt P. Eftersom Coor idag inte är auktoriserad återförsäljare kan inte heller någon erfarenhet av Produkt P finnas hos Coor och särskilt inte hela fem års erfarenhet.

Enligt Swedavia har Coor för avsikt att innan avtalsstart teckna avtal med en auktoriserad återförsäljare alternativt direkt med leverantören av Produkt P. Det kan dock konstateras att de återförsäljaravtal som då skulle vara aktuella uttryckligen förhindrar en auktoriserad återförsäljare att sälja produkterna vidare till andra än slutkunder. Bolaget bedömer det inte heller sannolikt att Coor eller dess underleverantörer själva kommer att beviljas en sådan auktorisation.

När omständigheterna i det enskilda fallet talar för att kraven inte uppfylls följer det av principerna om likabehandling och transparens i 4 kap. 1 § LUF att Swedavia även måste beakta sådan information som blir känd först i samband med en överprövningsprocess. Swedavia anför, som det får förstås, att det saknar betydelse att Coor vid anbudsgivning inte uppfyllde kravet på att kunna leverera Produkt P eftersom faktisk leverans inte sker förrän efter avtalsstart. Bolaget gör inte gällande att samtliga krav på utförandet av tjänsten ska vara uppfyllda i samband med anbudsgivning. Däremot måste de krav som Swedavia ställt på anbudsgivarnas förmåga att utföra uppdraget både prövas och vara uppfyllda i samband med anbudsgivning. Detta gäller såväl för möjligheterna att överhuvudtaget leverera Produkt P som för den

kravställda erfarenheten på fem år. Kravet på fem års erfarenhet av visst arbete och vissa produkter är inte något krav på genomförandet av uppdraget utan helt uppenbart ett krav på anbudsgivarnas förmåga och kapacitet, dvs. ett kvalificeringskrav enligt 14 kap. LUF. Krav på viss erfarenhet eller leveransförmåga kan helt enkelt inte vara ett krav på hur något ska utföras.

Coors anbud är onormalt lågt

Med tanke på innehållet och omfattningen av uppdraget och med beaktande av rådande inköspriser på marknaden samt gällande lönenivåer för de aktuella konsultkategorierna, lämnade bolaget ett mycket konkurrenskraftigt anbud. Av tilldelningsbeslutet framgår att Coors anbudspris är ca 33 procent lägre än bolagets anbudspris. Coors anbudspris är således onormalt lågt eller i vart fall "förefaller vara onormalt lågt" i den mening som avses i 15 kap. 7 § LUF. Bolaget kan endast spekulera kring hur prissättningen av konsulterna i Coors anbud förhåller sig till det normala för branschen, men när det gäller just Produkt P är det tydligt att Coors anbudspris inte kan vara seriöst menat. Mycket talar för att prissättningen inte endast understiger marknadsvärdet för tjänsterna och produkterna, utan även produktionskostnaden för de aktuella nyttigheterna. Prissättningen borde ha föranlett Swedavia att vidta sådana utredningsåtgärder som framgår av förfarandereglererna i 15 kap. 7 § LUF. Huruvida så har skett framgår emellertid inte av tilldelningsbeslutet. Coors anbudspris gör det sannolikt att anta att Coor inte kommer kunna (eller vilja) leverera enligt kraven i upphandlingen, och priset som sådant ska därmed anses vara onormalt lågt. Swedavia har därmed varit skyldigt att förkasta Coors anbud även på den grunden. Inte heller det faktum att anbudspriset är högre än budgeterad kostnad för nuvarande avtal talar för att priset inte ska anses vara onormalt lågt. Avtalet i upphandlingen och det nuvarande avtalet skiljer sig åt väsentligt med avseende på omfattning och ersättningsmodell. Avtalen är inte jämförbara när det kommer till priset eftersom leverantörens åtagande är så mycket mer omfattande nu än tidigare. Dessutom har Visby flygplats tillkommit, vilket även det talar för att nuva-

rande budget inte är en relevant bedömningspunkt för om Coors anbudspris understiger marknadsvärdet. Det nuvarande avtalet kan beskrivas så att Swedavia genomför specifika beställningar genom att tala om vilken bemanning som krävs, vad som ska köpas och vad som ska göras, för att därefter betala mot faktura. Det nya avtalet tar i stället sikte på efterfrågad funktion, och delar som tidigare endast ingick som sällan avropade tillval ska i det nya avtalet ingå till fullo. En bidragande faktor till att Coors anbudspris är så lågt är sannolikt att den bristande kunskapen kring Produkt P gör att Coor har saknat möjlighet att räkna på de faktiska kostnaderna för projektet. Eftersom Coor inte kommer ha någon rättslig eller faktisk möjlighet att leverera Produkt P, och ersättningsnivån till Coor är så låg som den är, finns det överhängande risk för att Coor inte kommer kunna leverera de tjänster och produkter som omfattas av upphandlingen.

Innehållet i Bolagets anbud

Swedavias påståenden i förvaltningsrätten om brister i bolagets anbud saknar grund i upphandlingsdokumenten och bolagets anbudshandlingar. Vid anbudsprövningstillfället ansåg Swedavia att bolagets anbud uppfyllde samtliga krav. Det föreligger därmed processuella hinder för Swedavia att nu invända att det ställningstagandet var felaktigt (jfr bland annat Kammarrätten i Stockholms dom den 19 november 2011 i mål nr 5929-10, Kammarrätten i Göteborgs dom den 18 december 2009 i mål nr 4904-09 samt dom den 20 oktober 2010 i mål nr 3764-10). Även om det vore så att bolagets anbud brister i förhållande till något obligatoriskt krav, vilket alltså bestrids, är förvaltningsrätten förhindrad att inom ramen för denna process pröva en sådan invändning från Swedavia. För det fall bolagets anbud ändå rätteligen borde ha förkastats kan bolaget ändå konstateras lida upphandlingsrättsligt relevant skada av att Swedavia antar det bristfälliga anbudet från Coor, eftersom det i en sådan situation skulle innebära att båda de inkomna anbuden skulle förkastas.

Swedavia bestrider bifall till ansökan och anför bland annat följande.

Kraven rörande tillhandahållande av Produkt P samt fem års erfarenhet av visst arbete och produkter under avtalstiden avser genomförandet av det aktuella uppdraget och säkerställande av kompetens under avtalstiden. Kraven är således inte kvalificeringskrav vilket är av avgörande betydelse för bestämmandet av när kraven ska vara uppfyllda. I rättspraxis har fastslagits att andra krav än kvalificeringskrav normalt sett inte måste vara uppfyllda förrän vid genomförandet av uppdraget om inte annat angetts i upphandlingsdokumentationen och bevisning för kravuppfyllandet har begärts in i samband med anbudslämnandet (jfr Kammarrätten i Sundsvalls dom den 18 februari 2016 mål nr 2493-15). Kravet att anbudsgivarna ska kunna leverera Produkt P ska vara uppfyllt i samband med att uppdraget övergår från transition och implementation till drift- och underhåll. I förfrågningsunderlaget framgår att arbetet med transition och implementation ska kunna börja senast en månad efter avtalstecknande och uppdraget vara i funktion senast tre månader därefter. Det är således inte nödvändigt att kontrakterad leverantör uppfyller ställda krav förrän i samband med avtalsstart samt under hela avtalstiden. Detta är också i enlighet med proportionalitetsprincipen då exempelvis en ny leverantör på marknaden inte ska behöva anställa personal för genomförandet av uppdraget förrän denne har tilldelats kontrakt.

Swedavia har inte heller ställt några krav på att anbudsgivarna i sina anbud ska styrka att kraven kommer att uppfyllas. En upphandlande enhet har inte någon generell skyldighet att kontrollera av anbudsgivare lämnade uppgifter om det inte i det särskilda fallet framkommer skäl att ifrågasätta lämnade uppgifter. Coor har i sitt anbud intygat att nämnda krav kommer att uppfyllas. Redan här saknas skäl att förkasta Coor. Enligt uppgifter från Coor har företaget för avsikt att innan avtalsstart teckna avtal med en auktoriserad återförsäljare alternativt direkt med leverantören av Produkt P. Att Coor, eller något av bolagets samarbetspartners, inte skulle erhålla auktorisation

eller möjlighet att anskaffa aktuella produkter, antingen genom avtal med auktoriserade återförsäljare eller direkt av leverantören av Produkt P, framstår som mycket osannolikt. Swedavia har inte haft någon anledning att ifrågasätta av Coor lämnat intygande i frågan. Produkt P är en produkt som säljs av ett flertal aktörer på marknaden. Att Coor inte kommer att kunna leverera produkten och därmed gjort ett felaktigt intygande i sitt anbud framstår därför som osannolikt. Mot bakgrund av det nämnda är det Swedavias uppfattning att Coor uppfyller det obligatoriska kravet avseende leverans av Produkt P.

Onormalt lågt pris

Coor:s anbud är inte orimligt lågt och det ligger inte under marknadspris för aktuella tjänster och produkter. Anbudet ligger vidare högre än vad Swedavia budgeterat för det aktuella kontraktet och vad Swedavia idag betalar för motsvarande tjänst inom ramen för befintligt kontrakt. Mot denna bakgrund har Swedavia inte haft skyldighet att begära att Coor skulle lämna en förklaring till lämnat pris. Vid den anbudsgenomgång som genomfördes för båda anbudsgivarna har dock Coor på ett tillfredsställande sätt förklarat sin prissättning och hur uppdraget, på efterfrågat sätt och i enlighet med ställda krav, kommer att utföras till offererat pris. Den stora prisskillnaden mellan bolagets och Coors anbud ligger i huvudsak i kostnaden för applikations- och serverdrift. Swedavia hade för dessa delar lagt en budget baserad på dagens kostnad med en beräknad kostnadsökning mot bakgrund av det ökade ansvaret i det nya uppdraget. Coors anbud låg fem gånger högre än vad Swedavia budgeterat för och bolagets anbud 15 gånger högre. Bolaget kommer dock att anlita underkonsult för applikations- och serverdrift, vilket synes kunna vara förklaringen till den avsevärt högre kostnadsbilden. Coor kommer i huvudsak att utföra det aktuella arbetet med egen personal. Även pris för drift- och underhållstjänster skiljer sig mellan de båda anbuderna för delkostnaden Arlanda där bolagets pris är 3 mkr högre per år. Då Coor vid anbudspresentationen lämnat en utförlig förklaring till lämnat pris och upp-

dragsgenomförandet, och då Coor synes kunna genomföra uppdraget på efterfrågat sätt, så har Swedavia, inte haft skyldighet att förkasta anbudet ifråga. Att bolagets pris ligger högre än det vinnande anbudet innebär inte att det senare är onormalt lågt.

Innehållet i Bolagets anbud

Vid förnyad genomgång av anbudet och den genomförda utvärderingen har Swedavia konstaterat att bolaget inte har uppfyllt samtliga ställda obligatoriska krav i upphandlingen och därmed rätteligen borde ha uteslutits från utvärdering. I bolagets anbud saknas bland annat obligatoriska uppgifter rörande områdena ”transiteringsplan”, ”generell beskrivning av arbetsätt för att lösa efterfrågat drift och underhållsavtal”, ”felavhjälpande underhåll”, ”redovisning av statistik och KPI:er” samt ”status för avtal”. Bolaget har därigenom, samt då vinnande anbudsgivare har uppfyllt samtliga ställda obligatoriska krav, inte lidit eller riskerat att lida skada till följd av de påstådda bristerna i upphandlingen.

SKÅLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 4 kap. 1 § LUF ska upphandlande enheter behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Upphandlingar ska vidare genomföras i enlighet med principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet.

Av 20 kap. 6 § LUF följer att om den upphandlande enheten har brutit mot någon av de grundläggande principerna i 4 kap. 1 § eller någon annan bestämmelse i denna lag och det medfört att leverantören har lidit eller kan komma att lida skada, ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse har gjorts.

Frågan i målet är om Swedavia har brutit mot någon av de grundläggande principerna i 4 kap. 1 § LUF eller någon annan bestämmelse i denna lag och

i så fall om detta medfört att bolaget lidit eller kan komma att lida skada. I en överprövningsprocess gäller som huvudprincip att den part som gör gällande att en upphandling är felaktig på ett klart sätt ska ange vilka omständigheter talan grundas på. Det är således bolaget som har att visa att Swedavia har brutit mot de grundläggande principerna eller någon annan bestämmelse i LUF och att bolaget har lidit eller riskerar att lida skada till följd av detta.

Bolaget har gjort gällande att Swedavia felaktigt har utvärderat Coors anbud trots att företaget inte uppfyllt kvalificeringskrav avseende status som auktoriserad återförsäljare av en viss produkt (Produkt P) samt erfarenhetskrav avseende samma produkt. Den första frågan i målet är därför om det i upphandlingen har uppställts sådana kvalificeringskrav.

I upphandlingsdokumentationen anges att samtliga obligatoriska krav (ska-krav) i förfrågningsunderlag med bilagor ska vara uppfyllda för att ett anbud ska kunna antas. Kravspecifikation, avtalsunderlag och kommersiella villkor utgör ska-krav i sin helhet.

Parterna är eniga om att det inte finns något *uttryckligt* krav på att anbudsgivare ska vara auktoriserad återförsäljare av Produkt P. Bolaget menar dock att eftersom Coor vid anbudstillfället inte var auktoriserad återförsäljare för Produkt P så kan Coor inte heller förväntas kunna komma att leverera produkten. Bolaget menar vidare att det av punkten 6.1.1.1 i Bilaga 2c, Kravspecifikation serverdrift, följer ett kvalificeringskrav på fem års erfarenhet av Produkt P.

Bilaga 2c Kravspecifikation serverdrift utgör del av de kommersiella villkoren i upphandlingen och innehåller förutsättningar och krav avseende serverdrift under avtalstiden. I punkten 6.1.1.1 anges bland annat att leverantören under hela avtalstiden ska säkerställa att den personal (egen eller anlita-

underleverantör) som ska utföra tjänsterna enligt specifikationen har minst fem års ”dokumenterad erfarenhet, verifierad kunskap och kompetens” samt ”god kunskap” om Produkt P.

Enligt förvaltningsrättens mening är kravställningarna i kravspecifikationen i sin helhet tydligt framåsyftande och reglerar hur uppdraget ska genomföras. De krav eller villkor som anges är också huvudsakligen sådana att de omöjligt kan uppfyllas innan ett faktiskt uppdrag har påbörjats och om de vore att anse som kvalificeringskrav skulle de som sådana stå i strid bland annat med den upphandlingsrättsliga principen om proportionalitet.

Om ett krav är utformat så att det måste uppfyllas först vid utförandet av tjänsten behöver därtill anbudsgivaren endast bekräfta att denne kommer att uppfylla kravet senare (jfr Kammarrätten i Stockholms dom den 25 mars 2013 i mål 6756-12 och Kammarrätten i Göteborgs domar den 7 april 2015 i mål nr 5090-14 och den 28 november 2012 i mål nr 6247-12).

Enligt förvaltningsrättens mening är även kravet i 6.1.1.1 kravspecifikation serverdrift, så som det är formulerat, inte att betrakta som ett sådant kvalificeringskrav som kan medföra att ett anbud förkastas. Kravet kan inte tolkas på annat sätt än att en viss kompetens ska finnas hos den personal som ska utföra tjänsten när avtalet fullgörs. Det framgår till exempel inte att den personal som åsyftas nödvändigtvis redan måste vara anställd av Coor eller dess underleverantörer vid anbudsinlämnandet eller att erfarenheten på annat sätt ska vara knuten till företaget eller till en viss person vid företaget. Genom att lämna in anbud har Coor godkänt kontraktsvillkoren och det har inte framkommit omständigheter som tyder på att Coor motsätter sig att uppfylla dessa villkor vid fullgörande av uppdraget. För det fall en anbudsgivare inte uppfyller det som angetts i anbudet är det en civilrättslig fråga och ett eventuellt avtalsbrott och inte en fråga som kan prövas inom ramen för LUF. Av detta följer att inte heller den omständigheten att varken Coor

eller dess underleverantörer vid tidpunkten för anbudets inlämnande var auktoriserade återförsäljare av Produkt P kan leda till slutsatsen att Swedavia har handlat i strid med likabehandlingsprincipen genom att inte förkasta Coors anbud på grund av bristande kravuppfyllelse.

Onormalt lågt anbud

Nästa fråga i målet är då om anbudet från Coor borde ha förkastats som varandes onormalt lågt.

I 15 kap. 7 § LUF anges att om ett anbud förefaller vara onormalt lågt, ska den upphandlande myndigheten begära att leverantören förklarar det låga priset eller kostnaden. Myndigheten ska förkasta anbudet om leverantören inte på ett tillfredsställande sätt har förklarat det låga priset eller kostnaden.

I förarbeten till nämnda bestämmelse anges att den syftar till att säkerställa att leverantörer får en möjlighet att lämna en förklaring till ett lågt anbud innan det kan bli aktuellt för myndigheten att förkasta anbudet. Det är den upphandlande myndigheten som utifrån omständigheterna i det enskilda fallet ska avgöra vad som förefaller vara ett onormalt lågt anbud (prop. 2015/16:195 s. 795 och 1114).

Av utredningen i målet har det inte framkommit annat än att Swedavia av Coor har begärt och också fått förklaring till prissättningen. Swedavia har härvid gjort bedömningen att man fått ett tillfredsställande svar och har mot den bakgrunden valt att inte förkasta Coor:s anbud. Med hänsyn till att det inte framkommit andra omständigheter som visar på att anbudet inte är allvarligt menat, anser förvaltningsrätten att det inte framkommit skäl som föranleder att anbudet ska förkastas. Förvaltningsrättens finner att bolaget inte heller i övrigt kan anses ha visat att Coor:s anbud är onormalt lågt i förhållande till de förpliktelser kontraktet medför.

Förvaltningsrätten anser sammanfattningsvis att vad bolaget har anfört och åberopat inte kan anses visa att Swedavia har agerat på ett sätt som strider mot principen om likabehandling eller någon av de andra principerna som ligger till grund för LUF, Swedavia har därmed inte brutit mot LUF då man bedömt att anbudet från Coor uppfyller samtliga i upphandlingen uppställda krav. Något skäl att ingripa mot upphandlingen föreligger således inte. Bolagets ansökan om överprövning ska därför avslås.

Vid denna utgång saknas anledning för förvaltningsrätten att ta ställning till om anbudet från bolaget uppfyller samtliga ska-krav i upphandlingen.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1A LOU)

Susanna Pohl Söderman
rådman

Målet har beretts av föredragande juristen Nicklas Rydgren.



HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens avgörande ska skriva till Kammarrätten i Stockholm. **Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.** Adressen till förvaltningsrätten framgår av avgörandet.

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då klaganden fick del av avgörandet. Om avgörandet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när det kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag som avgörandet meddelades. För offentlig part räknas tiden för överklagande alltid från den dag avgörandet meddelades.

Om sista dagen för överklagandet infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

Prövningstillstånd i kammarrätten

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Överklagandets innehåll

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person- eller organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Även adress och telefonnummer till arbetsplatsen ska anges, samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning.

Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-post-adress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

Om samtliga ovan nämnda person- eller adressuppgifter har lämnats tidigare i målet och fortfarande är aktuella behöver de inte uppges igen. Om någon uppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.

2. uppgift om det avgörande som överklagas – förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för avgörandet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens avgörande som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Forts. nästa sida

Avtal före laga kraft i vissa mål

I vissa mål får avtal slutas innan tiden för överklagande av rättens avgörande har löpt ut. Detta gäller mål om överprövning enligt

- lagen (2007:1091) om offentlig upphandling,
- lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster,
- lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet,
- lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner,
- lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, eller
- lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna

I de flesta fall får avtal slutas när tio dagar har gått från det att rätten avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut. I vissa fall får avtal slutas omedelbart. Ett överklagande av rättens avgörande får inte prövas sedan avtal har slutits. Fullständig information finns i 16 kapitlet i de ovan fyra förstnämnda lagarna och i 20 kapitlet i de två sistnämnda lagarna.

Ytterligare information

Behöver ni fler upplysningar om hur man överklagar kan ni vända er till förvaltningsrätten.